

FENNA

FINLÄNSK FISKARE

SPARA DITT
FISKEKORT
SOM FINNS PÅ
BAKPÄRMEN!

ÖVERLEVARE

TANALAXEN ÄR BRA PÅ ATT ANPASSA SIG

FISKEVÅRDSAVGIFTERNA
HJÄLPER PROJEKTAKTÖRER

VEM SVARAR PÅ FRÅGOR
OM FISK OCH FISKE

ANSVARSFULLT FISKE
MED BRAGDER

FISKERIOMRÅDENA FÖRDE
MÄNNISKOR SAMMAN

FISKEVÅRDSAVGIFTEN MÖJLIGGÖR MYCKET3

I ledaren berättas hur också din fiskevårdsavgift används.

TANALAXEN ÄR EN ÖVERLEVARE4

I Tana älv finns flera olika laxbestånd – vilket är mycket bra, menar forskarna vid Naturresursinstitutet.

TIPS OM ANSVARSFULLT FISKE MED BRAGDER8

Vet du hur du kan påverka fiskens och fiskets framtid med dina egna val?

DET ÄR ALLTID BRA ATT FRÅGA.....10

Sakkunniga och kundrådgivare hjälper dig att lösa såväl typiska som lite ovanligare fiskeproblem.

FÅNGSTMÅTT OCH FREDNINGSTIDER12

GODA RESULTAT I PROJEKTEN14

Fiskevårdsavgifterna möjliggör till exempel en utredning av fiskens lekplatser och övervakning av fisket.

Fångstmått och fredningstider på mittuppslaget

20 Hur hittar man dem som säljer fisketillstånd?

FISKEVÅRDSAVGIFTEN RETURNERAS TILL FISKARNAS GLÄDJE17

Bidrag söks bland annat för lokal verksamhet, vilket gläder NTM-myndigheten.

FISKERIOMRÅDET ÄR VIKTIGT FÖR FISKEVÅRDEN18

Lagstiftningen tillämpas i praktiken i de nya fiskeriområdena, berättar disponenterna.

HUR HITTA FISKETILLSTÅNDS- FÖRSÄLJARE?20

FISKERINYHETER21
Senaste nytt om lagstiftning, administration, tjänster, studier, publikationer och evenemang.

KOM IHÅG DITT FISKEKORT PÅ BAKPÄRMEN

S. 24

FISKEVÅRDSAVGIFTERNA
ÄR ÖRONMÄRKTA FÖR
ATT FRÄMJA FISKERI-
HUSHÅLLNINGEN.

Fiskevårds- avgiften möjliggör mycket

JUHA S. NIEMELÄ
ÖVERDIREKTÖR, NATURRESURSAVDDELNINGEN,
JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET

DU HAR BETALAT betalat fiskevårdsavgiften för hela året och som tack för det får du det här numret av tidningen Fena.

Fiskevårdsavgiften är inte frivillig utan en lagstadgad skyldighet för alla fiskare i åldern 18–64 år, förutom för de som fiskar med metspö, pilk eller strömmingshäckla. I den här tidningen vill vi berätta för alla som betalat avgiften om hur medlen används till förmån för fisket, till exempel genom att presentera olika projekt.

Utän fiskevårdsavgiften skulle avsevärt färre utvecklingsprojekt till förmån för fiskbestånd och fiskare genomföras i Finland. Många lokala utvecklingsprojekt

är beroende av bidrag som beviljas från fiskevårdsavgifterna.

Fiskevårdsavgifterna går inte till det normala beskattningsutfallet i statskassan. Intäkterna från avgifterna antecknas i statsbudgeten som så kallade öronmärkta medel för främjande av fiskerinäringen. Enligt lagen om fiske kan medlen användas till projekt för att främja fritidsfisket och vården av fiskevattnen, fiskeriområdenas verksamhet, organisering av fiskerirådgivningstjänster, ersättningar till ägare av vattenområden samt utgifter för att ta ut fiskevårdsavgiften och upprätthålla register.

De senaste åren har utvecklingsprojekten prioriterat bevarandet av livskraftiga fisk- och kräftbestånd samt vandringsfiskarnas livscykel, främjandet av intresset för fiske samt övervakningen av fisket.

Alla ovan nämnda användningsändamål främjar fiskerinäringen och förbättrar möjligheterna för aktörer inom fiskerihushållningen att tjäna fiskarna och vårda fiskbestånden. Även denna tidning har finansierats med fiskevårdsavgifter. Vi önskar dig intressanta lästunder med Fena!

Vad är Fena?

Tidningen Fena utkommer en gång om året och delas ut från våren fram till hösten till fiskare under innevarande år har betalat fiskevårdsavgiften för hela kalenderåret. På tidningens baksida finns mottagarens personliga fiskekort.

I Fena kan du läsa om var fiskevårdsavgiften används, om ansvarsfullt fiske och om aktuella teman som berör fiskerinäringen. Tidningen produceras i samarbete mellan aktörer inom den offentliga förvaltningen och fiskeföreningarna.

Omslagsbild: Pekka Tuuri

FENA
FINLÄNSK FISKARE

3:e årgången,
utgivningsdatum 15.4.2019

REDAKTIONSSSEKRETERARE

Laura Ticklén,
Forststyrelsen
040 480 6832
laura.ticklen@metso.fi

REDAKTION

Jord- och skogsbruksministeriet
Eija Kirjavainen
Roni Selén
Päivi Kari

Forststyrelsen
Aku Ahlholm

Närings-, trafik- och miljöcentralen

Teemu Hentinen
Mikko Koivurinta
Markus Huolila
Hannu Salo

Naturresursinstitutet

Kaisa Nieminen

Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation rf

Jaana Vetikko

Centralförbundet för Fiskerihushållning

Tapio Gustafsson
Malin Lönnroth

**Suomen sisävesiammatti-
kalastajien liitto ry
(Finlands insjöfiskares
förbund)**
Juha Piilola

LAYOUT

KMG Turku

TRYCKERI

PunaMusta

RESPONSBLANKETT OCH TIDNINGSARKIV

Eräluvut.fi/Fena

ADRESSKÄLLA

Forststyrelsens kundregister
för jakt- och fisketillstånd
(fiskevårdsavgiftsregistret)

◀ **DET ÄR INTE** bara en typ av lax som vandrar upp i Tana älv, utan över 30 typers fiskar med väldigt olika arvsanlag beroende på var de hör hemma. Variationen i arvsanlag är en bra sak med tanke på framtiden.

▼ **FORSKNINGSPROFESSOR** Jaakko Erkinaro från Naturresursinstitutet har under sin forskarkarriär följt med laxens evolution från första parkett.

UPPFÖLJNING AV LAXBESTÅNDEN I TANA ÄLV

- ▶ Laxynglen räknas årligen med hjälp av elfiske i Tana, Utsjoki och Enare älvs huvudfåror.
- ▶ Fångstmängderna skrivs upp tillsammans med antalet tillstånd och fiskare.
- ▶ Med hjälp av ett insamlingsnätverk tas fjällprover till vara från fiskarna som fångas.
- ▶ Lekfiskarna som vandrar upp och vandringsynglen som vandrar ner observeras genom att filma dem.
- ▶ Mängden lekfisk räknas genom dykning.

TANALAXEN ÄR EN ÖVERLEVARE

TEXT OCH BILD TUOMO PIRTTIMAA

LÄNGS TANA ÄLV VID UTSJOKI BY SÅG VI I SOMRAS NÅGOT VI ALDRIG SETT TIDIGARE: DET VAR FLER SOM SIMMADE I ÄLVEN ÄN SOM FISKADE LAX. I STÄLLET FÖR RODDARE FLÖT BARN OMKRING PÅ LUFTMADRASSER OCH INNERRINGAR FRÅN TRAKTORER. VATTNET VAR HISTORISKA 21 GRADER VART. PÅ FJÄLLTOPPARNA VAR SNÖN BORTA OCH DE KALLA BÄCKARNA KYLDE INTE LÄNGRE NER VATTNET I DEN STORA FÅRAN.

– Sådana temperaturer är tuffa för laxen, säger laxforskare **Jaakko Erkinaro** från Naturresursinstitutet. Torra och varma somrar försämrar laxens överlevnad på alla sätt.

– I varmt vatten förbrukar fisken mer syre, men det finns mindre syre i vattnet än annars. Fiskarna blir känsligare för parasiter och sjukdomar, vandrigen försvåras av lågt vatten, platserna där yngel produceras är torra och ynglen trängs på allt mindre utrymme, räknar Erkinaro upp.

Även om sommaren innan som var kall och regnig var något helt annat, är det ingen tröst för laxen om allt är bra i genomsnitt. Den exceptionellt varma sommaren är ett exempel på en förändring som även laxen måste försöka anpassa sig till. Den goda nyheten är att Tanalaxen med sina ovanliga arvsanlag kan tänkas klara av det. Det kan hända att anpassningen till de föränderliga förhållandena redan har börjat.

Världens mest mångsidiga lax

Bland världens laxbestånd är Tanalaxen väldigt unik till sina arvsanlag.

– Tana älv har cirka trettio bifåror eller bifåror till bifåror, och de har alla egna laxbestånd med speciella gener. En del har väldigt olika genetiska anlag och dessa bestånd har också hållits i sär, berättar Jaakko Erkinaro. Forskaren kan konstatera det med övertygelse i rösten, eftersom det finns ett fjällarkiv för Tanalaxen som redan spänner över 40 år.

Det är ovanligt med sådan här genetik mångfald. Bland de 450 laxälvar som finns längs Norges kust är det till exempel inte lika stor skillnad mellan laxarna i olika älvar som det är mellan laxarna i två av Tana älvs bifåror.

Denna mångfald är en bra sak, betonar Erkinaro.

– Lax som anpassat sig till olika förhållanden har mer spelrum när förändringar

kommer – som klimatförändringen.

Varifrån kommer då Tanalaxens mångsidiga arvsanlag? Det kan forskarna inte svara på.

– Förhållandena varierar i de olika bifårorerna - men så lever många laxar på andra håll också.

I jakt på fiskkungens avkomlingar

Forskningstekniker **Matti Kylmäaho** slänger ut elfiskeutrustningens katod nedströms och rycker igång aggregatet. Jaakko Erkinaro greppar hävarna och räcker en till praktikanten **Mikko Kytökorpi**. Så börjar samspelet mellan de tre männen: Kylmäaho snurrar runt bland stenarna på botten med en elslinga, en anod, och bedövar fiskarna. Erkinaro och Kytökorpi fångar alla yngel som snurrar runt med strömmen och tömmer hävarna i en hink med vatten. Erkinaro hittar kvidd, simp

LAXENS ÅLDER I KILO

Storleken på laxen som vandrar upp i Tana älv och vad den kallas beror på hur lång tid den har tillbringat i havet. Laxynglen växer i älven i 3-5 år innan de vandrar ut i havet. Fisken som vandrar upp för att leka är vanligtvis 4-8 år. Fem havsår innan laxen vandrar upp för att leka är en egenhet för Tana älv och väldigt ovanligt bland laxarna i världen. (Viktgränserna är riktgivande, laxar från olika bifåror växer i olika takt.)

1 HAVSÅR

1-3 kilo

TIDDE

2 HAVSÅR

4-6 kilo

SMÅLAX

3 HAVSÅR

7-14 kilo

LAX

4 HAVSÅR

15-25 kilo

LAX

5 HAVSÅR

+25 kilo

LAX

och lax i fångsten. De minsta ynglen är bara fyra centimeter långa.

Efter en timmes arbete har ynglen som för en stund var bedövade släppts ut igen och yngelproduktionen i älven vid Sopuliharju har hamnat på papper. I en bassäng på cirka 60 kvadratmeter hittade de några tiotals simpur och kvidder och dessutom sju laxyngel som kläcktes förra våren, i genomsnitt fem centimeter långa, och fyra större, den största var 14 centimeter lång. Redan nästa sommar vandrar den ut i havet för att växa.

– Det var inget särskilt bra resultat, men det visar att laxen har lekt här också, säger Erkinaro. På den bästa lekplatsen i klass A1, som vid hotellstranden i Utsjoki by till exempel, skulle man hitta hundra yngel på ett motsvarande område.

– Förväntningarna är inte höga här i övre Utsjoki. Yngeltätheten har inte varit stor här på länge. Yngelproduktionsområdena har onödigt stora stenar och täta bottnar.

Stora stenar är ett hinder för mindre laxar, men inte för större.

– Riktigt stora laxar flyttar stenar stora som en skalle med sina stjärtar, säger Erkinaro.

I tiderna var övre Utsjoki hem åt de allra största laxarna. Tyvärr blev stammen väldigt liten under 1980-talet. I synnerhet det norska drivnätsfisket fångade stora fiskar och Utsjokis lekbestånd blev väldigt litet. Det ledde till att fiskarna i Utsjoki lekte med lax från någon annan älv.

– Arvsmassan förändrades och en lekman skulle säga att fiskarna blev mindre.

Allt färre fiskar bär på genen för stora fiskar.

Samma gener som människan

Tanalaxen växer i åar och små bäckar tills den vandrar ut i havet när den är omkring 15 centimeter lång. Hur länge den stannar där och åter upp sig avgör hur stor den är när den ska leka, om det är en tidde på 1-3 kilo som har ätit upp sig under en sommar, eller om det är en "riktig" lax på över 20 kilo med uppemot 5 havsår på nacken. Fem havsår är ett särdrag hos Tanalaxen: det påträffas man nästan ingen annanstans i världen.

Orsaken till att en del individer bara trivs i havet i ett år och en del i fem år, förbryllade forskarna länge. Svaret hittade

man när finländska och norska fisk- och genforskare förenade sina krafter.

De hittade genen för stora fiskar. Om en lax har denna gen, har den inte bråttom med att leka tidigt utan stannar och växer sig ordentligt stor till havs.

– Människan har samma gen. Hos oss avgör den när puberteten börjar.

Det är fråga om samma sak, könsmognad. Vi är sist och slutligen inte så väldigt olika fiskarna, säger laxforskaren glatt.

Fjällarkivet växer

På Utsjokis strandbank plockar forskningstekniker Matti Kylmäaho upp ett yngel efter ett annat ur hinken, uppger fiskens art och längd för Erkinaro och slänger tillbaka den i älven.

Laxynglen får också donera några fjäll från framsidan av stjärten innan de plum-sar ner i Utsjoki igen. De hamnar i det 40 år gamla fjällarkivet för Tanalaxen som är en riktigt skattkista för forskarna. I takt med att vetenskapen går framåt och tekniken utvecklas kan man undersöka nya saker med hjälp av dem – såsom genen för stor lax.

Fjällarkivet avslöjade också den tråkiga nyheten att genen för stor lax tyvärr har blivit ovanligare under decennierna.

Enligt Erkinaro kan en orsak vara det selektiva fisket av stor lax till havs, men det kan också finnas andra orsaker.

– Det sker förändringar och en del beror direkt på människan, men det kan också handla om påfrestningar i miljön. Det kan hända att mindre laxar klarar sig bättre när förhållandena försämras.

En sommar med varmt vatten och lite vatten är en parameter, förhållandena till havs och förändringen av dem är en annan. Kanske det inte längre är gynnsamt för arten att växa sig stor.

Har Erkinaro tänkt att han som forskare kan följa artens urval, evolutionsprocess, från första parkett?

– Tanken har slagit mig. Under en forskares karriär, 40 år, har det redan kunnat ske en liten förändring.

För Tanalaxen är det avgörande vad som händer under de följande 40 åren. ■

FJÄLLPROVERNA från ett fem centimeter långt yngel och från en 60 centimeter lång tidde hamnar på samma ställe, i Naturresursinstitutets fjällarkiv. Det innehåller prover från över 40 år tillbaka, så det är en riktig skattkista för forskarna. Med hjälp av genforskning kan prover från yngel till exempel visa hur stor fisken kommer att vara när den återvänder från havet för att leka i älven, om den överlever så länge: en tidde på två kilo eller en "riktig" lax på tjugo.

ELFISKET på fortplantningsplatserna är ett fartfyllt arbete. Fiskarna bedövas, fångas med häv och sätts i en hink. När man har mätt dem och tagit prover av fjällen släpps fiskarna tillbaka i älven.

TEXT KIMMO PÖRI

Tips om ANSVARSFULLT FISKE MED BRAGDER

MEDEL FRÅN FISKEVÅRDSAVGIFTERNA ANVÄNDS TILL ATT SÖRJA FÖR FISKEETS HÅLLBARHET I STÖRRE SKALA, MEN VARJE FISKARE KAN OCKSÅ MED SINA EGNA HANDLINGAR BIDRA TILL ATT DET FINNS FISK I VATTNEN ÄVEN I FRAMTIDEN.

MOTARBETA KLIMATFÖRÄNDRINGEN OCH NEDSKRÄPNINGEN, OCH STÖD DEN NATURLIGA MÅNGFALDEN I VATTENDRAGEN.

MÄRK DINA REDSKAP TYDLIGT.

Foto: Marja-Leena Hautala / Vastavalo

FISKA MÅNGSIDIGT MEN BARA SÅ MYCKET DU BEHÖVER OCH VAR NOGA MED ATT FÖLJA REGLERNA.

Foto: Pirjo Koistinen

En vanlig fiskare kan vidta överraskande många små åtgärder till fördel för fiskbestånden. Och goda råd är inte ens dyra.

Filosofie doktor **Erkki Lahti** har doktorerat i faktorer som påverkar siklöjans fortplantning och tillväxt, och var och en kan enkelt anpassa hans tips till sina egna fisketurer.

– Först och främst ska alla komma ihåg att fiska endast så mycket de behöver, påpekar han.

Lahti är numera pensionär men arbetade i många år som chef för fiskerihushållningen vid Norra Savolax arbets- och näringscentral, så han vet vad han talar om. Fisket ligger honom fortfarande varmt om hjärtat och han drar gärna ut på fisketur året om.

Istandsättning av livsmiljöerna

Enligt Lahti har vården av fiskevattnen i Finland länge fokuserats på utplantering. Den nya lagen om fiske har en helt ny utgångspunkt.

– I framtiden strävar man efter naturlig förökning av fiskbestånden, förklarar Lahti angående det ändrade tänkesättet.

– Det förutsätter att livsmiljön är i gott skick, i synnerhet i fiskens fortplantningsområden.

Lahti menar att en naturlig variation i bestånden förekommer åtminstone i viss mån hos de flesta fiskarter. Särskilt stor är variationen hos siklöjan.

– Ibland kan bestånden av siklöja praktiskt taget försvinna.

Variationerna i siklöjebestånden kan i sin tur synas i tävlingen om föda även bland nors och sik.

Vandringsfiskbestånden har försvagats avsevärt under de senaste decennierna framför allt på grund av byggandet av fördämningar i vattendrag, vattenregleringen och rensningen av strömmande vattendrag.

Ett visst ljus kan kanske ändå ses i ändan av tunneln eftersom istandsättningsåtgärder för olika livsmiljöer, såsom restaurering av forsar och reglering av fisket, för utvecklingen i rätt riktning.

– Uppvärmningen av klimatet och vattnen medför å sin sida en snedvridning av artförhållandena.

– Var och en kan bidra till att bekämpa klimatförändringen och övergödningen av vattnen med sina egna handlingar, uppmuntrar Lahti.

Det finns också andra farhågor. Enligt Lahti är mikroplaster som släpps ut i vattendragen redan nu ett problem. Plasten binder skadliga kemikalier i vattnet, hamnar sedan i fiskar och slutligen i människan.

– Man har observerat abborryngel som hellre äter plastpartiklar än djurplankton. Det leder till att deras mage och tarmkanal proppas igen.

Fångstmetoderna har betydelse

Stugägare och sporadiska fiskare gör enligt Lahti klokt i att använda så olika fiskeredskap som möjligt och fiska på

olika sätt för att fångsten ska bli jämnt fördelad mellan olika fiskarter.

– Katsan är ett utmärkt fiskeredskap. – När en fiskare vant sig vid att fiska med katsa fångar den tillräckligt många olika arter, berättar Lahti.

När man fiskar med nät är det enligt Lahti viktigt att omsorgsfullt följa vattensrådets ägares eller fiskeriområdets rekommendationer och bestämmelserna om maskstorlekar.

– För tätmaskiga nät kan orsaka verklig skada, förklarar han.

– I vatten med mycket gös eller öring är det viktigt att använda tillräckligt glesa nät.

Genom att använda nät med tillräckligt glesa maskor har man lyckats stärka gösbestånden i många sjöar, då fiskar har fått bli köns mogna innan de fångas.

– Samtidigt har fångstens genomsnittliga storlek ökat.

Lahti oroar sig inte speciellt mycket för att gösen fiskas under fortplantningsperioden eller att man lägger nät på övervintringsplatser.

Han anser ändå att det är bra att undvika detta om det finns få sådana platser i ett vattendrag i förhållande till hela arealen.

– Det är ju också strängt förbjudet enligt förordningen att fiska hotade arter som öring och insjööring i strömmande vatten under lektiden på hösten, påpekar Lahti. ■

TEXT JAANA TAPIO

FRÅGA FÅR MAN ALLTID

OM MAN GRUBBLAR ÖVER FISKETILLSTÅND, FÅNGSTPLATSER ELLER ANDRA FISKERELATERADE FRÅGOR, FÅR MAN OFTA SNABBT SVAR PÅ SINA FRÅGOR FRÅN FISKERIBRANSCHENS RÅDGIVNINGSGRUPP OCH FORSTSTYRELSENS JAKT- OCH FISKETJÄNSTER.

Enligt **PETTER NISSÉN** är målsättningen för Finlands Fritidsfiskares centralorganisation att de viktigaste fors- och strömområdena skulle märkas ut i terrängen.

FORS- OCH STRÖMOMRÅDENAS GRÄNSER SKAPAR HUVUDBRY

PETTER NISSÉN

Fiskeriexpert
Finlands Fritidsfiskares
centralorganisation rf

”Målet med vår organisation är att främja ansvarsfullt fritidsfiske. Vi ger råd om hållbart nyttjande och mångsidig användning av fiskeresurserna. Vi ger tips i fiskefrågor och då och då lyfter vi fram vissa hotade fiskar så att bestånden inte ska bli överfiskade. Tretton regionala fritidsfiskardistrikt hör till vår riksomfattande centralorganisation. Vi har cirka 40 000 medlemmar men man kan kontakta oss och be om råd även om man inte är medlem, eftersom vi betjänar alla fiskare.

En vanlig fråga vi får har att göra med definitionen av fors- och strömområden i områden med vandringsfisk. Mete och pilkfiske som definieras som avgiftsfri allmän fiskerättighet i lagen om fiske gäller inte fors- och strömområden i vatten med vandringsfisk. Ofta vet de som fiskar inte var ett fors- och strömråd börjar och var det slutar. Numera upprätthåller myn-

digheterna tjänsten Kalastusrajoitus.fi, där vandringsfiskvattnen är markerade med rött på kartan. I tjänsten är ändå alltid hela vattendraget utmärkt, till exempel en å, och där ser man inte i vilken del av ån man får meta och pilka och var man inte får det. Vi ger rådet att man ska tolka att ett område är en ström där man med ögat kan se att vattnet strömmar nedströms eller att vattnet uppströms är högre än vattnet nedströms.

Ibland ställer folk väldigt roliga frågor. Ofta handlar de om att man vill kringgå lagen. En kollega fick nyligen en fråga om man kan fiska abborre gratis med strömmingshäckla i insjöarna, eftersom det är en avgiftsfri allmän fiskerättighet att fiska strömming med strömmingshäckla. I lagen står det uttryckligen att man får fiska strömming avgiftsfritt med strömmingshäckla. Största delen av dem som ber oss om råd har passerat medelåldern. Det vore väldigt viktigt att föräldrar och far- och morföräldrar också tog med sig unga på fisketur och förde över sin kunskap till nästa generation. Å andra sidan letar unga fiskare ofta upp svar själva på internet, och dem betjänar vi genom att upprätthålla våra webbplatser.”

TAPIO GUSTAFSSON berättar att Centralförbundet för Fiskerihushållning har experter som kan svara på även knepiga frågor.

Centralförbundet för Fiskerihushållning
(09) 684 4590 (må–fre 8–15)
kalastus@ahven.net
www.ahven.net

FINNS DET HJÄRTERUM FINNS
DET STJÄRTERUM

TAPIO GUSTAFSSON

Informator
Centralförbundet för Fiskerihushållning

”Även om Centralförbundet för Fiskerihushållning är en intresseorganisation för vattenägare, delägarlag och fiskeriområdena, ger vi också råd åt alla fiskare. Vattenområdenas ägare är också fiskare. Det hör också till vår arbetsbeskrivning att främja yrkesfiske och användningen av inhemska fisk som livsmedel. Förbundets medlemsorganisationer består av regionala fiskerihushållningscentraler och fiskarförbund runt om i Finland.

Den vanligaste frågan vi får är om man behöver betala fiskevårdsavgiften om man fyller 65 år samma år. Enligt lagen befrias

man inte från fiskevårdsavgiften förrän den dag man fyller 65. Vi får också många frågor som har att göra med vattenägande, delägarlag eller fiskeriområden. För att svara på knepiga frågor har vi en jurist. Den hetaste frågan i år är att de tidigare fiskeområdena ersattes av fiskeriområden i början av året. Det är en stor förändring och det behövs mycket rådgivning.

På somrarna frågar man ibland hur nära någon annans sommarstugestrand man får lägga ut fångstredskap eller meta. Som en hälsning till alla fiskare kan jag säga att finns det hjärterum finns det stjärterum. Man får använda bondförnuft i sådana situationer och fundera på hur nära man själv skulle låta någon komma ens egen strand, eftersom lagen inte ger några exakta anvisningar om meterantalet. Ett fredligt uppförande är också viktigt för fiskare och andra som rör sig på vattnet och dessutom mellan olika fiskargrupper.”

RITVA AHO från Forststyrelsen berättar att att kunskapen i fiskefrågor hålls uppdaterad genom fortbildning och genom ett tätt samarbete med jakt- och fiskeplanerarna.

Forststyrelsens Jakt- och fisketjänster
020 69 2424 (må–fre 9–16)
eraluvat@metsa.fi
www.eraluvat.fi
www.retkikartta.fi

VI KOLLAR OM TILLSTÅND KRÄVS
VIA KARTTJÄNSTEN

RITVA AHO

Servicechef
Forststyrelsen, Jakt- och fisketjänster

”De frågor vi får har ofta att göra med statens vatten, men många frågor också allmänt om fiske. Vi säljer fisketillstånd till de vattenområden som Forststyrelsen förvaltar, och i vår webbutik Eräluvat.fi kan man också betala fiskevårdsavgiften. Jag ansvarar för det riksomfattande försäljningsteamet, där de som svarar i telefon sitter på olika håll i landet. Dessutom kan kunderna besöka naturumen och där få betjäning på plats och ställe.

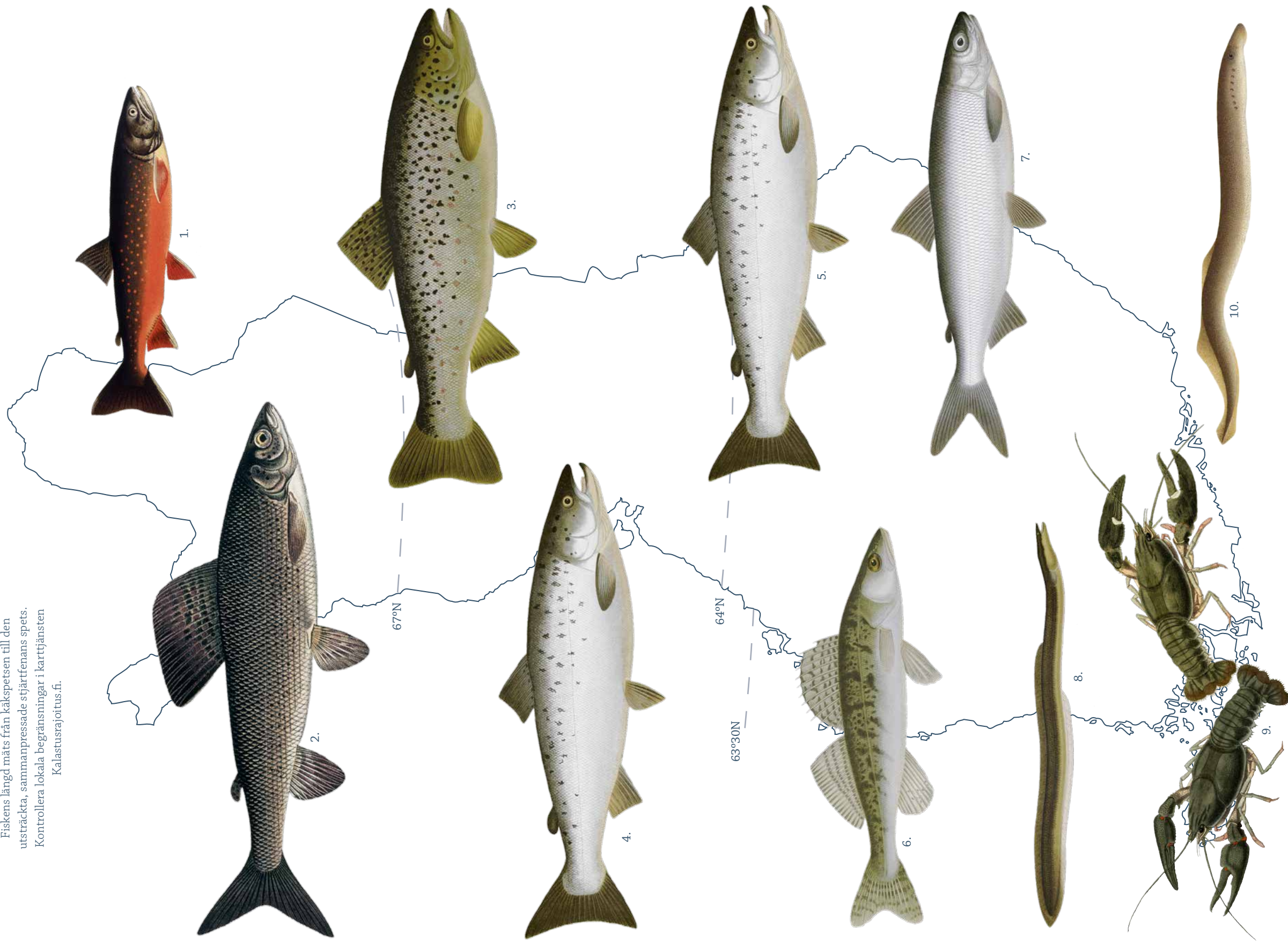
Oftast tänker de som ringer på någon specifik sjö eller å de ska fiska i och frågar hurdan tillstånd som krävs för det. Vi har

tillgång till karttjänster där vi undersöker områdena och kontrollerar behovet av tillstånd. På en del av Forststyrelsens platser för spöfiske behövs ett separat spöfiske-tillstånd utöver fiskevårdsavgiften. Utöver fiskevårdsavgiften behövs dessutom ett tillstånd för fiske med bragder, fiske med flera spön eller kräftfiske på statens vattenområden.

Under högsäsong, det vill säga årsskiftet och tiden för öppet vatten, i synnerhet sommaren, behövs rådgivningen allra mest. Semesterfirarna märks av som en pik. På webbplatsen Eräluvat.fi finns information om allt fiske på statens vattenområden och om fiskevårdsavgiften. Där kan man enkelt kontrollera vilka tillstånd som behövs. På karttjänsten Retkikartta.fi kan man dessutom söka efter Forststyrelsens områden för jakt, fiske och utflykter.

FÅNGSTMÅTT OCH FREDNINGSTIDER

Fiskens längd mäts från käkspetsen till den utsträckt, sammanpressade stjärtenans spets. Kontrollera lokala begränsningar i karttjänsten Kalastusrajoitus.fi.

1. Röding I Enare träsk 45 cm. Totalfredad i Kuoli- mo och Saimen i området mellan Puimalansalmi och Vuoksenniska. På andra ställen i Vuoksens vattendrag 60 cm, fredad 1.9–30.11

2. Harr 35 cm 30 cm norr om breddgraden 67°00'N. Totalfredad i alla havsområden. I insjövattnen norr om breddgraden 67°00'N fredad 1.4–31.5

Öring med fettfena 50 cm norr om breddgraden 67°00'N. Öring med fettfena 60 cm i insjövattnen mellan breddgraderna 64°00'N och 67°00'N. Öring med fettfena totalfredad i insjövattnen söder om breddgraden 64°00'N samt i alla havsområden.

Öring som har fångats i en bäck eller tjärn som saknar vandringsförbindelse med havet eller en sjö högst 45 cm. Fredad i älvar och bäckar 1.9–30.11.

4. Lax 60 cm. Norr om breddgraden 63°30'N i Bottenviken 50 cm

vattendrag. Insjölag med bortklippt fettfena fredad i delar av Vuoksens vattendrag 1.6–31.8

8. Äl Fredad 1.10–31.1

9. Flodkräfta, signalkräfta och turkisk smalkräfta Fredad 1.11–21.7 kl. 12

6. Gös 42 cm.

7. Sik Fredad i älvar och bäckar som mynnar ut i havet 1.9–30.11

10. Nejonöga Fredad 1.4–15.8

TEXT JARI SALONEN

Goda resultat i projekten

FISKEVÅRDSAVGIFTERNA ANVÄNDS TILL ATT FINANSIERA PROJEKT SOM STÖDER HÅLLBART FISKE. NEDAN PRESENTERAR VI TVÅ AV DESSA PROJEKT: TAVASTLANDS FISKERIHUSHÅLLNINGSCENTRAL HAR FÅTT MEDEL FÖR FISKEÖVERVAKNING OCH ÖSTERBOTTENS FISKARFÖRBUND FÖR UPPFÖLJNING AV FORTPLANTNINGSSOMRÅDEN. PROJEKT GÖR DET MÖJLIGT ATT STYRA MEDEL TILL LOKALA OCH AKTUELLA BEHOV.

Lekplatserna vid Österbottens kust kartläggs

Längs Österbotten kust mellan Karleby och Kristinestad finns mängder av enastående fiskeplatser. Här fiskar man också mycket. Nu ska fiskarnas viktigaste fortplantningsområden i regionen kartläggas.

Kustlinjen i Österbotten är 250 kilometer lång. Här finns olika typer av vatten: öppet hav, Kvarkens steniga skärgård, fina älvmynningar och artrika insjöar. Genomgående utmärkta fiskevatten.

Här har fisket långa traditioner. För några år sedan kartlades framtidsutsikterna för fiskerinäringen vid den österbottiska kusten och utsikterna var helt och hållet positiva. Man vet att fisk är bra för hälsan och konsumenterna vill ha närproducerad mat på sina bord. Inget under att inhemsk fisk är uppskattad av konsumenten.

terna.

Österbottens kust är mycket populär både för kommersiellt fiske och bland fritidsfiskare. I synnerhet sik, gädda och abborre lockar fiskare till regionen. Därför är det viktigt att de här fiskarternas fortplantning tryggas nu och i framtiden.

De viktigaste fortplantningsområdena i regionen kartlades i början av 2000-talet. Den gången undersöktes cirka 400 områden.

– Med hjälp av medel från fiskevårdsavgifterna undersöks de här områdena nu på nytt. Arbetet har redan inletts och under våren kommer vi igång på allvar. Projektet är omfattande, konstaterar projektchef **Claes Björkholm**.

Insjöarna riktiga skattkammare

De viktigaste fortplantningsområdena för fiskarna ute i havet är överraskande små. De består till största delen av älvmynnin-

ar, små insjöar, flador och glon. Utåt sett ofta förbryllande oansenliga platser, som emellertid är livsviktiga för fiskarna.

De viktigaste arterna som kartläggs är abborre, gädda och mört. Även braxen och id, och i viss mån också lake, förökar sig på samma platser.

– På lekplatserna analyseras vattnets kvalitet; framför allt surheten är en viktig faktor. Även rutterna till lekplatserna utreds med tanke på hinder och hur landhöjningen eventuellt påverkar rutten. Vegetationen kartläggs också. De här analyserna ger en massa information, berättar Björkholm.

– Gemensamt för lekplatserna är bland annat att vattnet här är grunt och värms upp snabbt på våren. Det skapar goda förutsättningar för fiskynglen.

Resultaten av projektet väntas vara klara i slutet av 2020. ▶

Foto: Claes Björkholm

“

UTÅT SETT OFTA FÖRBRYLLANDE OANSENliga PLATSER, SOM EMELLERTID ÄR LIVSVIKTIGA FÖR FISKARNA.

OM REDSKAPET
SAKNAR MÄRKEN ELLER
KONTAKTUPPGIFTER
LÄMNAR VI EN
ANMÄRKNING.

Foto: Aku Ahlholm / Forststyrelsen

Fiskare önskar övervakning

Övervakningen av fisket är en viktig del av vården av fiskevattnen. Fiskare som tillfrågats önskar nästan utan undantag mer övervakning än för närvarande.

Inom Tavastlands fiskerihushållningscentralers område är övervakningen en väsentlig del av det arbete som görs för vattnen. Egentliga Tavastland, Birkaland och Päijänne-Tavastland har sannolikt också det största antalet utbildade övervakare.

– Fisket övervakas året om, så det är i praktiken ett dagligt arbete. På vintern kontrollerar vi fångstredskapen två eller tre gånger, när isarna gått övervakar vi bland annat att fredningsområdena iaktas och under sommaren kontrollerar vi spöfiskare, kräftfiskare och andra fiskare, berättar fiskerirådgivaren **Petri Mäkinen**.

Trots att övervakarna ger sig ut på

vattnet för att kontrollera att tillstånden är i ordning och fångstredskapen är lagliga, består arbetet i praktiken till stor del av rådgivning och upplysning. Det handlar alltså inte om detektivarbete, utan övervakarna rör sig öppet och synligt.

– Våra vattenområden är ju stora och många fiskare som vi talar med berättar att det är första gången i sitt liv de träffar en fiskeövervakare. De flesta har en mycket positiv inställning till vårt arbete och blir glatt överraskade när vi dyker upp.

Anda av rent spel

Under årens lopp har Mäkinen observerat att också fiskarnas interna övervakning fungerar utmärkt i många sjöar.

– Det handlar om en anda av rent spel: den som själv har betalat sina tillståndsavgifter önskar naturligtvis att också andra gör detsamma.

När vi är ute för att kontrollera tillstånd är vårt mål inte att beslagta

fångstredskap. Om ett fångstredskap saknar märken eller fiskarens kontaktinformation lämnar vi en anmärkning på markeringsstången. Om problemet inte åtgärdas tar vi sedan till andra lagliga metoder.

– I allmänhet räcker det med en anmärkning. Och när vi kontrollerar fångstredskap i en sjö lämnar vi ett meddelande om inspektionen.

I och med reformen av lagen om fiske har tillståndssystemet förenklats. Det är också något som övervakarna får höra när de träffar fiskare.

– Rätt många är faktiskt medvetna om att medlen från tillståndsavgifterna till största delen används till vården av fiskevattnen. I våra sjöar har medlen använts till vasslätter, fisketurer för skolelever och naturligtvis också utplantering av fisk. Övervakningen är en utmärkt fortsättning på det arbetet, sammanfattar Petri Mäkinen. ■

TYNGDPUNKTEN I
PROJEKTFINANSIERINGEN
FÖR 2019 LIGGER PÅ
FISKERIOMRÅDENAS
NYA NYTTJANDE- OCH
VÅRDPLANER.

TEXT ANNA SIEVINEN

FISKEVÅRDSAVGIFTEN RETURNERAS TILL FISKARNAS GLÄDJE

ÅRLIGEN INBRINGAR FISKEVÅRDSAVGIFTERNA EN POTT PÅ NÄRA TIO MILJONER EURO SOM INTE FÖRSVINNAR NER I STATENS BOTTENLÖSA KASSA UTAN KOMMER FISKARNA TILL NYTTA.

– Fiskevårdsavgiften används för att stöda den nationella och lokala fiskeverksamheten på många sätt, säger ledande fiskeriexpert **Mikko Koivurinta** från Kustens fiskeritjänster vid NTM-centralen.

En del av potten delas ut till vattenområdenas ägare som ersättning för spöfisket på deras vattenområden.

– En betydande del av ersättningarna till ägarna används också till fiskevård, påpekar Koivurinta.

Fiskeriorganisationerna får sin del av potten, och pengar delas också ut som verksamhetsstöd till de 118 fiskeriområden som har inlett sin verksamhet det här året.

Utöver det får de tre NTM-centraler som ansvarar för fiskerifrågor cirka en halv miljon euro var.

– NTM-centralerna delar ut pengarna till olika projekt som främjar fiske, konstaterar Koivurinta.

Föreningar, organisationer och delägarlag kan ansöka om projektfinansiering till exempel för att stöda ungas fiskeintresse, för fiskeövervakning och för att främja fiskars naturliga förökning, såsom restaurering av lekområden och strömmande vattendrag.

– Tyngdpunkten i projektfinansieringen för 2019 ligger på fiskeriområdenas nya nyttjande- och vårdplaner.

Koivurinta tycker att det är särskilt uppmuntrande att man på lokal nivå vill ordna fiskerelaterad verksamhet.

– Projekten är ofta riktade till ungdomar, exempelvis i form av flugbindarkurser eller besök hos yrkesfiskare.

Intäkterna från fiskevårdsavgiften fördelar sig över Finland via NTM-centralerna. Samtidigt ser man till att fisk- och kräftbeståndens mångfald bevaras.

– Vi ser även projekt som främjar användningen av så kallade mindre värda fiskarter som en positiv sak, säger Koivurinta. ■

TEXT IRA HONKONEN

Fiskeriområdet är viktigt för fiskevården

DEN NYA INDELNINGEN I FISKERIOMRÅDEN SOM TRÄDDE I KRAFT I BÖRJAN AV ÅRET HAR TAGITS EMOT FÖRVÄNTANSFULLT AV FISKARNA. Å ENA SIDAN HAR MER ENHETLIGA VATTEN SETTS SOM VETTIGT, Å ANDRA SIDAN OROAR MAN SIG FÖR DE FÖRÄNDRINGAR SOM EN STÖRRE ENHET FÖR MED SIG.

I enlighet med den nya lagen om fiske är Finlands vattenområden från och med i år indelade i 118 fiskeriområden. De gamla fiskeområdena har lagts ner och större, enhetliga områden har bildats. Fiskeriområdena bildas enligt naturliga vattenområden och fiskarnas vandringsrutten, oberoende av förvaltningsgränser och ägarförhållandena.

Fiskeriområdenas uppgifter är bland annat att planera en hållbar användning och skötsel av fiskresurserna, göra upp och verkställa en nyttjande och vårdplan och följa upp resultaten av den, informera om nyttjande och vården och ordna fiskeövervakning. Fiskeriområdenas verksamhet finansieras med inkomsterna

VI HAR FÖRSÖKT
LOCKA UNGA TILL FISKET.

från fiskevårdsavgiften. Fiskerätten tillhör fortsättningsvis vattenområdets ägare.

Mycket gemensamt längs den långa kusten

På västkusten gick fusionen av Norra Svenska och Nykarleby fiskeområde smärtfritt med tanke på att områdena redan i tio års tid har haft en gemensam disponent.

– För oss är en fusion bra eftersom våra områden liknar varandra väldigt mycket med kustvatten och åar. Effekterna av de fabriker som finns på området är också bekanta för båda. Det är bara områdets storlek och långa avstånd som kan orsaka problem – Från Oravaisfjärden till Karleby är det uppemot 150 kilometer tur och retur. Det kan göra det svårare att få medlemmar till den nya styrelsen, menar disponent **Birthe Wistbacka**.

Under övergångsperioden samlades Norra Svenska och Nykarleby fiskeområde en gång. Man bestämde gemensamt att det nya fiskeriområdet ska namnges efter det större Norra Svenska.

De medel som inkommer från fiskevårdsavgifterna har i stor utsträckning gått till förvaltningen.

– Det lilla som har blivit över av fiskekortspengarna har använts för att försöka locka unga att börja fiska. Vi har ordnat utflyktsdagar med fiske för skolorna. De har varit omtyckta.

Det finns flera stora fabriker inom Norra Svenska fiskeriområde. Enligt Wistbacka finns det fördelar och nackdelar med dem. Fabriken deltar i vården av fiskevattnen genom skyldighet att sätta ut fisk, och längs kusten planterar man årligen ut stora mängder sik, öring och gös. Med fabrikenas fiskerihushållningsavgifter har man också finansierat ett ålprojekt där man under sju års tid har planterat ut ål i Larsmo-Öjasjön.

Foto: Markku Jokela / Österbottens Tidning

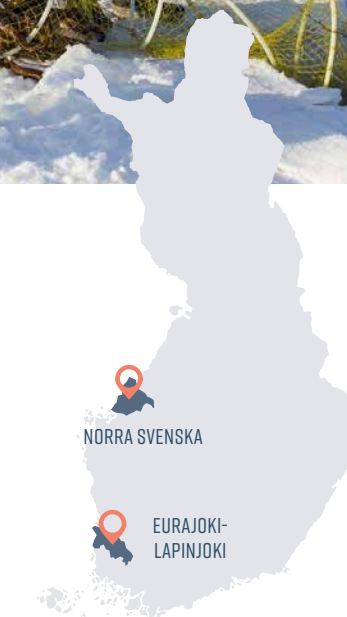

Foto: Olli Kotilainen

▲ **MARKKU MÄNTYRANTA** är en erfaren fiskare. Här vittjar han en lakryssa.

◀ **BIRTHE WISTBACKA** är disponent för Norra Svenska fiskeområde. Sik kramades på rom för utplantering.

▶ **ALLA FISKERIOMRÅDEN** på karta: ahven.net > Fiskeriområden

ATT GÖRA UPP EN
NYTTJANDE- OCH VÅRDPLAN
FÖR DET HÄR OMRÅDET ÄR
VÄLDIGT UTMANANDE.

I Satakunta har man förberett sig länge

I Satakunta väntar **Markku Mäntyranta**, som är bekant med vattnen i Pyhäjärvi i Säkylä sedan liten, med spänning på vad den större fiskeriheten ska föra med sig. Han har varit med i Säkylä Pyhäjärvi fiskeriområde sedan det grundades 1990 och de senaste tio åren har han varit fiskeområdets disponent. Nu slår man ihop sina påsar med fyra andra väldigt olika fiskeområden.

– I och med den nya, större enheten kommer den lokala expertisen att ligga

i vågskålen. Mest spännande blir det att se om det finns en vilja att betjäna alla i samma utsträckning när besluten fattas längre bort.

Under den två år långa övergångsperioden samlades fiskeområdena som bildar det nya fiskeriområdet hela sju gånger.

– Vi ansåg att det är bäst att inleda samarbetet frivilligt och vi har redan fått ett bra samarbete. För ett och ett halvt år sedan gjorde vi den första kartövningen.

Det som oroar mest med fusionen är hur fiskeriområdets finansiering ska skötas, eftersom statens fiskekortspengar har minskat år för år.

– Vi har en överenskommelse om att varje fiskeområde ska få behålla sina egna pengar. Förvaltningen sköts med de resurser som kommer in från fiskevårdsavgifterna och med fisketillstånden täcker var och en skötseln av sina egna fiskevatten.

Det nya Eurajoki-Lapinjoki fiskeriområdets medlemmar kommer att fiska i väldigt olika förhållanden. Det finns både

inlandsvatten, hav och åar på området.

– Det finns mycket yrkesfiske i Pyhäjärvi och därför är ekonomin bra där. Köyliöjärvi är en liten sjö, i Raumo och Luvia är det havsfiske som gäller och Eurajoki har ett ålandskap.

– Det är väldigt utmanande att göra upp en nyttjande- och vårdplan för det här området. Det krävs en yrkesman för det. Som tur är har projektpengar utlovats till skötselplanerna.

Det kommer att vara svårt att bedöma fiskbeståndets storlek och hur mycket man kan fiska när nyttjande- och vårdplaner görs upp.

– Nu är det bara yrkesfiskarnas fångster som är kända, eftersom de gör en fångstanmälan till Naturresursinstitutet. Fritidsfiskarnas fångster finns det inga uppgifter om.

Ett system för fångstanmälan av samma typ som Oma Riista -systemet utvecklas för närvarande för fisket. ■

HUR HITTA FISKETILLSTÅNDSFÖRSÄLJARE?

IBLAND SKA FISKARE FÖRUTOM FISKEVÅRDSAVGIFT OCKSÅ HA TILLSTÅND AV VATTENOMRÅDETS ÄGARE.

Vattenägarens tillstånd behövs för fiske i strömmande vattendrag och vid specialfiskeplatser (kalastusrajoitus.fi), fiske med bragder, fiske med flera spön och kräftfiske.

Det är inte alltid enkelt att hitta dem som säljer fisketillstånd. Uppgifterna om tillstånden för olika vattenområden är inte samlade på ett ställe, eftersom varje ägare själv ansvarar för tillståndsförsäljningen jämte villkor.

En del delägarlag, samtillståndsområden och offentliga samfund informerar öppet om sin tillståndspraxis. Förutom egna

webbplatser och försäljningsställen kan externa försäljningstjänster användas.

Det går också att fråga efter kontaktuppgifter till vattenområdet via fiskeriområdet. För att komma tillståndsförsäljningen på spåren krävs det ibland att man frågar rätt personer såsom lokalinvärnare, på kommunhuset, i bybutiken eller på servicestationen.

Tillstånd för fiske på statens fiskeområden får man beroende på typ av fiske köpa i webbutiken Eräluvat.fi, via servicenummer 020 69 2424 eller som mobiltillstånd. ■

Fiskerinyheter

Fiskeövervakarnas arbete presenteras i en videoserie

Fiskeövervakarnas viktiga arbete i Finland lyfts fram i den tvådelade videoserien Ainutlaatuisten kalavesiemme valvojat (Övervakare av våra unika fiskevatten), som gjorts i samarbete mellan Centralförbundet för Fiskerihushållning och Kalastajan Kanava. Övervakningen har blivit allt mer professionell och synlig, bland annat för att staten har beviljat mer medel för att utveckla och öka övervakningen. Framöver vill man se fiskeövervakarna allt mer som rådgivare och beskyddare av fiskevattnen.

> Kalastajankanava.fi/
Kalastuksenvalvonta

Öring med fettfena är fredad i havsområdena

Från och med början av 2019 är öring med fettfena helt fredad förutom i Finska viken också i de övriga havsområdena. Öring med bortklippt fettfena som fyller minimimåttet får fortfarande tas som fångst.

Fiskeevenemang för barn och unga

Nationella fiskedagen infaller i år den 15 maj. Med fiskevårdsmedel finansieras tiotals evenemang runt om i Finland, där mer än 10 000 grundskolelever får handledning i fiske och lär sig hantera fisk. Dessutom kan skolklasser delta i en tävling i att bonga fiskarter, som pågår i en veckas tid.

> Ahven.net > Fiske > Nationella fiskedagen

Spödagen ordnas igen den första lördagen på sommarlovet, det vill säga den 8 juni. Då fiskar alla minderåriga gratis vid flera tiotal av Forststyrelsens fiskeställen, antingen handledda av Finlands Fritidsfiskares Centralorganisations guider eller på egen hand. Evenemanget ordnas nu för tionde gången och det har blivit allt mer populärt för varje år som gått.

> Eräluvat.fi/Spödagen

Fiske hjälper invandrare att integrera sig

I Finland och de övriga nordiska länderna har man de senaste åren forskat i sätt att använda naturen för att underlätta integrationen av invandrare. Exempelvis pilkfiske är en mycket populär aktivitet. Skogsvandring kan kännas som en främmande tanke, men fiske är en bekant sysselsättning i många kulturer och idén att det bidrar till att skaffa mat uppmuntrar. Intresset väcks ofta redan under den första fisketuren och i naturen är avsaknaden av ett gemensamt språk inget problem.

> Metsa.fi/Esikoto

Foto: Pertti Kuusisto / Forststyrelsen

Kontrollera begränsningarna i karttjänsten

Fiskevårdsavgiften ger inte rätt till spöfiske i fredade vattenområden, på särskilda fiskeplatser som kräver ett separat tillstånd eller i fors- och strömvatten med vandringsfisk. Strängare fiskebegränsningar än vad bestämmelserna i förordningen om fiske förutsätter kan införas lokalt, om det är nödvändigt för att skydda fiskbestånden. NTM-centralerna kan begränsa eller förbjuda fiske regionalt, begränsa antalet fiskeredskap samt fastställa fångstkvoter för att skydda en viss fiskart eller ett fiskbestånd.

> Kalastusrajoitus.fi

Ålen är fredad från oktober till januari

Det är förbjudet att fiska ål under tiden 1.10–31.1. Den ändrade förordningen trädde i kraft förra hösten och gäller i hela landet med undantag av Åland. Det är förbjudet att fånga och sälja ål eller använda speciella fångstredskap som är anpassade för att fiska ål. Ålar som fås som bifångst ska kastas tillbaka i vattnet.

Vill du hjälpa fiskforskningen?

Du kan hjälpa forskarna genom att returnera fiskmärken, varvid du får en ersättning (5 €) samt information om fiskens utplanteringsplats och -storlek. Alla som returnerat ett fiskmärke under 2019 deltar i ett lotteri med fina vinster för fiskare. Du kan även rapportera sällsynt fångstfisk, varvid du bidrar till att förtydliga bilden av bristfälligt kända fiskars spridning och riklighet.

> Luke.fi/sv > Om naturresurser > Fiskar och fiskerinäring > Fiskmärkning

Hurdana är fritidsfiskarna?

Många av våra läsare fyllde i oktober–november ifjol i en enkät som profilerar dagens fritidsfiskare. Forskargruppen vill framföra ett varmt tack till alla som deltog i enkäten. Resultaten kommer att användas på olika sätt till att främja fisket och utveckla tjänsterna för fritidsfiskare. Resultaten presenteras under innevarande år i fisketidskrifter, i organisationernas publikationer och vid olika evenemang. Från och med juni kan forskningsrapporten läsas i elektronisk form i Naturresursinstitutets publikationsarkiv.

> Jukuri.Luke.fi

Informationspaket till stöd för den regionala planeringen av fiskerihushållningen

Hur kan man försäkra sig om att fisket är hållbart? Hur bevarar man fiskarternas och fiskbeståndens mångfald och livskraft? I en handbok för nyttjande och vård av fiskresurserna, som publicerats på finska av Naturresursinstitutet, finns information och rekommendationer för fiskeriområden, myndigheter, delägarlag, privata ägare av fiskevatten samt fiskerirådgivningen och undervisningen inom fiskerihushållning. Handboken finns både som nätpublikation och tryckt version. Handboken publiceras på svenska hösten 2019.

> Luke.fi/Kalavarojen-kaytto-ja-hoito

Ny strategi för utveckling av fritidsfiske

Den nya utvecklingsstrategin för fritidsfiske fastställs inom kort. Huvudvikten ligger på att utveckla fritidsfiskets, inklusive fisketurismens, förutsättningar och uppskattning; på hur vi vill att framtiden ska se ut för fritidsfisket och fisketurismen. Till målen har lagts exempel på konkreta åtgärder och vem som vidtar dessa.

> MMM.fi > Fiskar > Strategier och program

Tryggare än tidigare att äta inhemsk vild fisk

I Finland finns det rikligt med vild fisk och du kan tryggt börja äta mer av den. Det framgår av undersökningen EU-kalat III, enligt vilken halten av miljögifter i de flesta inhemska fiskar är mycket låg. Fiskar med en låg halt av miljögifter är bland annat sik, siklöja och mört samt i havsområden abborre, gös och lake. Ökat intag av inhemsk vild fisk har positiva effekter på folkhälsan, ökar utbudet av närproducerad mat och främjar fiskerinäringen. Konsumtionen av vild fisk avlägsnar dessutom näringsämnen ur vattendragen, vilket stöder både vattenvården och den cirkulära ekonomin.

Livsmedelsverket ansvarar för säkerheten också i fråga om fisk

I början av året gick Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket och en del av Lantmäteriverkets central för ICT-tjänster samman till ett nytt ämbetsverk, Livsmedelsverket. Livsmedelsverket främjar, övervakar och undersöker säkerheten och kvaliteten hos livsmedel samt djurens hälsa och välbefinnande. Till verkets uppgifter hör bland annat att ge råd om hur man på ett tryggt och hälsosamt sätt tillreder fisk och kräftor i hemmet, att undersöka sjukdomar och halter av olika ämnen i fisk och kräftor samt övervaka den kommersiella fiskerinäringen.

> Livsmedelsverket.fi

Tillstånd – en investering i naturen

TJÄNSTNUMMER: +358 20 69 2424

METSÄHALLITUS FORSTSTYRELSEN

INTERNATIONAL YEAR OF THE SALMON

Internationella Laxens år syns också i Finland

Laxens år firas internationellt 2019 och projektet fortsätter fram till 2022. I Finland förbättras laxens livsbetingelser framför allt i byggda vattendrag, där man röjer vandringshinder och söker lösningar för att fisken ska kunna ta sig förbi fördämningar. I vattendragen vidtas också många åtgärder för att återställa älvsnaturen och restaurera lekplatser. En av de största framgångarna är att laxbeståndet i Torne älv har återhämtat sig och är ett av världens livskraftigaste laxbestånd.

> YearOfTheSalmon.org

Havsguiden.fi är en ny karta för båtfolk och strandliv

Finns det intressanta ställen att besöka under båtfärden? Har blågröna alger observerats i närheten av sommarstugans strand? Svar på bland annat dessa frågor hittar du i den nya, mobilanpassade karttjänsten Havsguiden.fi. Tjänsten är den första delen av Östersjöportalen, vars uppgift är att göra det lättare att få tillgång till marina data. Östersjöportalen publiceras i sin helhet på senhösten 2019. Portalen innehåller bland annat marina data i realtid, kartor, fritt nedladdningsbart forskningsmaterial, information om havets tillstånd och undervisningsmaterial.

> Havsguiden.fi > Itämeri.fi

Foto: Mats Westerborn / Forststyrelsen

FISKEKORT

Mål
Tillståndstyp
Giltighet
Kod
Betald

Fiskevårdsavgift
Fiskevårdsavgift / 2019
Giltig till 31.12.2019

Intyg på betald
fiskevårdsavgift

Tillståndshavare
Adress

Spara fiskekortet!

- KLIPP UT FISKEKORTET OCH LAMINERA DET FÖR BÄTTRE HÅLLBARHET.
- HA ALLTID FISKEKORTET MED DIG NÄR DU FISKAR.

KOPPLA AV, MED TILLSTÅND.

FISKEVÅRDSAVGIFTEN
ÄR PERSONLIG. VID EN
INSPEKTION SKA
FISKEKORTET ELLER
ETT KVITTO VISAS UPP
PÅ PAPPER ELLER I
ELEKTRONISK FORM.

Forststyrelsen ansvarar för
registret över fiskevårdsavgifter.

TILL VAD ANVÄNDS PENGARNA?

Fiskevårdsavgiften används
till att förvalta fiskevatten
och fiskbestånd samt
övervaka fisket och erbjuda
fiskerirådgivningstjänster.
I det här numret av tidningen
berättar vi hur just din
fiskevårdsavgift främjar
fiskevården!

FÖRSÄLJNINGSS- STÄLLEN

Forststyrelsens
webbutik Eräluvat.fi

Forststyrelsens servicenummer
020 69 2424
(vardagar kl. 9–16)

Forststyrelsens
försäljningsställen

R-kioskerna
(serviceavgift 3 €)

FISKEVÅRDSAVGIFT

45 € / ÅR
15 € / VECKA
6 € / DAG

BEHÖVET AV FISKETILLSTÅND BESTÄMS UTIFRÅN FISKESÄTT OCH FISKARENS ÅLDER

FISKESÄTT	18-64 ÅR	UNDER 18 ÅR OCH 65 ÅR FYLLEDA
METE, PILKFISKE OCH FISKE MED STRÖMMINGSHÄCKLA	AVGIFTSFRITT*	AVGIFTSFRITT*
HANDREDSKAPSFISKE MED ETT SPÖ	FISKEVÅRDSAVGIFT*	AVGIFTSFRITT*
FISKE MED STÅENDE REDSKAP OCH KRÄFTFISKE	FISKEVÅRDSAVGIFT OCH VATTENÄGARENS TILLSTÅND	VATTENÄGARENS TILLSTÅND
HANDREDSKAPSFISKE MED FLER ÅN ETT SPÖ	FISKEVÅRDSAVGIFT OCH VATTENÄGARENS TILLSTÅND	VATTENÄGARENS TILLSTÅND

*Gäller inte fors- och strömområden i vattendrag för vandringsfisk, områden med fiskeförbud eller särskilda områden som kräver ett områdesspecifikt tillstånd. KALASTUSRAJOITUS.FI